

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8552

гр. София, 06.10.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **5172** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С определение от 26.05.2022г. по адм. дело № 2564/2022г. на АССГ, 33 състав, производството по делото е разделено, като е докладвано за образуване на отделни дела по отделните административни актове, оспорени с първоначалната „искава молба“.

Предмет на настоящото дело е искане от М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., чрез адв. И. М., за обявяване нищожността на Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. на Директора РДГ – Б..

С определение от 26.04.2023г. по адм.дело № 3151/2023г. на ВАС, Пето отделение, е отменено определението от 31.01.2023г. и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

За изясняване на спорните по делото обстоятелства и предприемане на следващите процесуални действия са изискани нови справки за производството по НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица. От постъпилите допълнителни справки се установява, че делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 10.10.2023г. за изслушване на вещи лица. Изрично с писмо от 02.10.2023г. е посочено, че по наказателното дело, обект на изследване на допусната съдебна експертиза е било и пълномощното заверено от нотариус С. Д. и с упълномощител М. Е. Л..

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства, в това число и новопостъпилите след определение от 26.04.2023г. по адм.дело № 3151/2023г. на ВАС, намира следното:

В жалбата предмет на настоящото дело е въведено само едно основание за нищожност на атакувания административен акт - Заповед № ГСП-1061/09.09.2017г. на Директора РДГ – Б.. Единственият довод на оспорващите е, че административният орган се е произнесъл при липса на компетентност – след като не е бил валидно сезиран от собствениците на имота. Направено е възражение, че административното производство е образувано по заявление подадено от Л. Б. Р. към което е приложила

пълномощно от М. Е. Л. с нотариално удостоверяване на нотариус С. Д.. Твърди, че пълномощното е нищожно, тъй като не е подписано от посоченото лице за упълномощител. От служебно извършената справка по НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица е видно, че предмет на делото е обвинение срещу Л. Б. Р. в това, че в [населено място], в сградата на РДГ – Б., пред служител на дирекцията, съзнателно се е ползвала от неистински документ – именно цитираното по-горе пълномощно с нотариално удостоверяване на нотариус С. Д. – престъпление по чл.316, вр. чл.308, ал.2, вр. ал.1 НК. В тази връзка, предмет на установяване по наказателното дело е фактът дали пълномощното е подписано от посоченото лице като упълномощител или не. От постъпилите нови данни по делото - писмо от 02.10.2023г. е видно, че този въпрос – дали пълномощното е подписано от посоченото лице за упълномощител (М. Е. Л.) е бил предмет на изследване на допусната и изслушана по наказателното дело експертиза. В същото време, този факт – подписано ли е пълномощното от М. Л. е предмет на установяване и по настоящото дело, с оглед наведеното в жалбата основание за нищожност на атакувания административен акт – че органът не е бил валидно сезиран от собствениците на имота, тъй като те не са подписвали същото пълномощно. Съгласно изричната разпоредба на чл.300 ГПК, приложима на основание чл.144 АПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за съда, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. В изпълнителното деяние на престъплението за което е повдигнато обвинение по НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица, е включен фактът на използване на неистински документ. Така основният предмет на доказване по наказателното дело е дали пълномощното (оспорено и в настоящото производство) е неистински документ – не е подписан от посоченото в него лице. В тази връзка, присъдата на наказателния съд следва да бъде зачетена от настоящия състав, тъй като с присъдата ще се установи дали пълномощното е неистински документ или не. Този факт е част от състава на престъплението, за което е повдигнато обвинение. Невъзможно е един и същи въпрос – дали пълномощното е подписано от М. Е. Л., да се разглежда и да е предмет на установяване едновременно в двете висящи съдебни производство – това по НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица и настоящото, именно поради приоритета на наказателното дело при данни за извършено престъпление, обективиран в разпоредбата на чл.300 ГПК. В настоящото производство има един спорен въпрос – дали пълномощното е истинско или не. Този въпрос се разглежда и ще се реши по наказателното дело, по което вече има и приета съдебна експертиза за установяване авторството на документа. В тази връзка, не е налице процесуален ред, по който по настоящото дело да се изпълнят указанията дадени с определение от 26.04.2023г. по адм.дело № 3151/2023г. на ВАС, Пето отделение – истинността на пълномощното да се провери по реда на чл.193 ГПК, най-вече и с оглед забраната на чл.17, ал.1 ГПК съдът инцидентно да изследва въпроса има ли данни за извършено престъпление при висящо наказателно дело. В настоящото дело е направено единствено искане за прогласяване нищожността на акта (не е оспорена неговата законосъобразност), което единствено зависи от разрешаването на спорния въпрос по наказателното дело – пълномощното, с което е сезиран органът истински документи ли е или не, по който въпрос е и приета експертиза.

По тези съображения съдът намира и с оглед новопостъпилите данни по делото, че изходът от производството по НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица се явява

обуславящ за решаване на основните въпроси предмет на настоящото дело, поради което и производството по него следва да бъде спряно на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, вр. чл.144 АПК, до приключване на наказателното дело с влязъл в сила съдебен акт. С оглед изхода на наказателното дело увредените страни ще могат да упражнят правото си на обезщетение по облекчен ред, при установен със задължителна сила факт на извършено спрямо тях непозволено увреждане.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по адм. дело № 5172/2022г. на АССГ, 27 състав, на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, до приключването с влязъл в сила съдебен акт на производството по НОХД № 112/2022г. на РС – Берковица.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на страните с частна жалба пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: